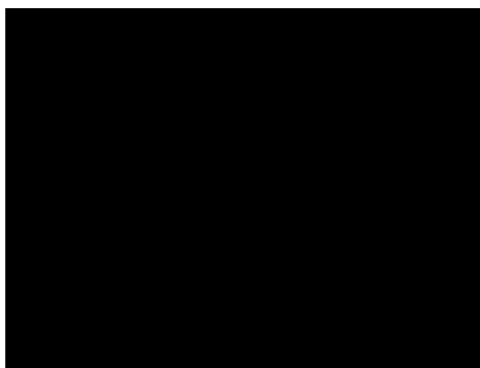

*Załącznik do uchwały nr 33/140/2019
ZARZĄDU POWIATU ŁOMŻYŃSKIEGO
z dnia 25 listopada 2019 r.*

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Białymstoku
ul. Sienkiewicza 84
15-005 Białystok**

SKARŻĄCY:

ORGAN:

Zarząd Powiatu Łomżyńskiego
ul. Szosa Zambrowska 1/27
18-400 Łomża

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

Działając na podstawie art. 54§2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r., poz. 1302 z późn.zm.), dalej: ppsa., oraz art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2019 r., poz. 511 z późn. zm.), dalej: usp, Zarząd Powiatu Łomżyńskiego przekazując skargę [REDAKTED] na uchwałę nr 27/113/2019 Zarządu Powiatu Łomżyńskiego z dnia 25 września 2019 r. w sprawie rozwiązania stosunku pracy z Dyrektorem Zarządu Dróg Powiatowych w Łomży bez wypowiedzenia z winy pracownika, wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę, wnosi o:

- odrzucenie skargi na wyżej wymienioną uchwałę, ewentualnie
- oddalenie skargi na wyżej wymienioną uchwałę,
- zasądzenie od skarżącego na rzecz organu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych,
- niewyznaczanie terminu rozprawy w okresie od 20 do 31 stycznia 2020 r.

Uzasadnienie

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 5 pkt ppsa sądy administracyjne nie są właściwe w sprawach wynikających z podległości służbowej między przełożonymi i podwładnymi. Podległość służbowa zachodziła wprost pomiędzy Starostą Łomżyńskim, a skarżącym, gdy był Dyrektorem Zarządu Dróg Powiatowych w Łomży - jednostki organizacyjnej Powiatu Łomżyńskiego. Starosta Łomżyński, sprawując jednocześnie funkcję Przewodniczącego Zarządu Powiatu Łomżyńskiego, był zwierzchnikiem służbowym skarżącego, co wynika z art. 35 ust. 2 usp, który stanowi, że starosta jest kierownikiem starostwa powiatowego oraz zwierzchnikiem służbowym pracowników starostwa i kierowników jednostek organizacyjnych powiatu oraz zwierzchnikiem powiatowych służb, inspekcji i straży. Ponadto, w zakresie wynikającym z uregulowań usp, przełożonym, m.in. byłego Dyrektora Zarządu Dróg Powiatowych w Łomży był Zarząd Powiatu Łomżyńskiego, a zwłaszcza w następujących sprawach wynikających z:

- 1) art. 32 ust. 2 pkt 5 usp - zatrudnianie i zwalnianie kierowników jednostek organizacyjnych powiatu,
- 2) art. 33 usp - wykonywanie przez zarząd powiatu zadań powiatu przy pomocy starostwa powiatowego oraz jednostek organizacyjnych powiatu,
- 3) art. 48 ust. 2 usp - możliwość upoważnienia kierowników jednostek organizacyjnych powiatu do składania oświadczeń woli związanych z prowadzeniem bieżącej działalności powiatu.

Regulacja art. 7 pkt 3 w związku z art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1282), dalej: ups, zgodnie z którą czynności w sprawach zakresu prawa pracy za jednostki, o którym mowa w art. 2 (ups) wykonuje starosta wobec kierowników samorządowych jednostek organizacyjnych, także określa pomiędzy Starostą Łomżyńskim będącym równocześnie przewodniczącym Zarządu Powiatu Łomżyńskiego, a skarżącym relację podległości służbowej między przełożonym, a podwładnym. Taką samą rolę pełnił w stosunku do skarżącego Wicestarosta Łomżyński, który z mocy art. 27 ust. 1 usp, jest obligatoryjnym członkiem Zarządu Powiatu, a w przypadku nieobecności Starosty zastępuje Starostę.

Mając powyższe na uwadze organ wnosi o odrzucenie skargi.

Ponadto za odrzuceniem skargi przemawia fakt, iż tożsamy wniosek, jak zawarty w przedmiotowej skardze, został wniesiony pismem z dnia 7 października 2019 r. do organu nadzoru nad jednostkami samorządu terytorialnego z zakresie zgodności działań z prawem, jakim jest Wojewoda Podlaski. Z treści wniosku, mimo jego anonimizacji, jasno wynika również tożsamość podmiotowa (wnioskodawca powołuje się na informacje będące tylko w posiadaniu Dyrektora ZDP w Łomży).

Wojewody Podlaski pismem Nr NK-II.142.108.2019.EC z dnia 18 października 2019 r. zobowiązał Starostę Łomżyńskiego m.in. do przekazania uchwały Zarządu Powiatu, która jest przedmiotem skargi oraz odniesienie się do postawionych zarzutów. Odpowiedzi udzielono pismem z dnia 23 października 2019 r., w którym ustosunkowano się do podniesionych przez wnioskodawcę kwestii, załączono wskazane uchwały i przesłano do Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku - Wydziału Kontroli i Nadzoru.

Do chwili udzielania niniejszej odpowiedzi na skargę, Zarząd Powiatu Łomżyńskiego nie otrzymał od Wojewody Podlaskiego rozstrzygnięcia nadzorczego stwierdzającego nieważność uchwały nr 27/113/2019, zaś termin jego wydania - upłynął. Przyjąć zatem należy, że Wojewoda Podlaski w wyżej przytoczonej uchwale Zarządu Powiatu Łomżyńskiego w sprawie rozwiązania stosunku pracy z Dyrektorem Zarządu Dróg Powiatowych w Łomży bez wypowiedzenia z winy pracownika nie znalazł podstaw do stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały, a wnioskodawca został poinformowany o stanowisku zajęтым przez Wojewodę Podlaskiego.

Wniosek o odrzucenie skargi w tym zakresie podyktowany jest możliwą sytuacją rozpatrzenia przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku tej skargi w trybie art. 87 ust. 1 usp. Ewentualnym również rozpatrzeniem skargi, w przypadku jej złożenia, od stanowiska zajętego przez Wojewodę Podlaskiego w sprawie, gdzie trybem zaskarżenia byłby art. 3 § 2 pkt 4 względnie pkt 7 ppsa, w szczególności w wypadku gdyby w drugiej z wymienionych skarg Wojewódzki Sąd Administracyjny orzekł wcześniej oddając skargę - art. 87 ust. 2 usp.

Skarga powinna ulec odrzuceniu również dlatego przez Wojewódzki Sąd Administracyjny, iż zdaniem organu nie spełnia przesłanek wynikających z art. 87 ust. 1 usp. Uchwała nr 27/113/2019 Zarządu Powiatu Łomżyńskiego z dnia 25 września 2019 r. w sprawie rozwiązania stosunku pracy z Dyrektorem Zarządu Powiatowych w Łomży bez wypowiedzenia z winy pracownika, odnosi się do konkretnej indywidualnej sprawy pracowniczej, nie zaś sprawy z zakresu administracji publicznej, gdzie Powiat Łomżyński zgodnie z posiadanymi kompetencjami wynikającymi z usp podejmuje działania na rzecz całej społeczności powiatu - art. 4 ust. 1-4 usp. Wobec tego sprawy z zakresu administracji publicznej należy traktować w kategoriach realizacji zadań przewidzianych na rzecz całej zbiorowości powiatu. Tylko zatem naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia jednostki wynikające z wykonywania zadania ustawowego o charakterze ponadgminnym rodzi warunki do zastosowania wspomnianego art. 87 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym, nie zaś indywidualna sprawa pracownicza, do której mają zastosowanie przepisy ups oraz przepisy Kodeksu Pracy. Przytoczone w skardze orzecznictwo nie odnosi się do skarżącego lecz dyrektorów szkół i placówek, którzy są zatrudniani na zgoła innej podstawie prawnej, a mianowicie stosunku pracy poprzez mianowanie - art. 10 ust. 5 Karty Nauczyciela, nie zaś umowy o pracę. Nadto powierzenie stanowiska dyrektora jest czynnością odrębną od stosunku pracy tak jak i jego utrata, co wynika z przepisów ustawy Prawo oświatowe - art. 62 i następne ustawy.

Skarga podlega oddaleniu jako niezasadna.

Ustosunkowując się do poszczególnych zarzutów skargi organ stwierdza, co następuje: podane przez skarżącego przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z przytoczonymi przepisami Konstytucji oraz art. 16 Europejskiego Kodeksu Dobrej Administracji nie mają zastosowania w przedmiotowej sprawie. Cytowane przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczą spraw administracyjnych i związanych z tymi sprawami regulacjami postępowania administracyjnego. Sprawa administracyjna to zespół okoliczności prawnych i faktycznych, w których organ administracji publicznej stosuje normę prawa administracyjnego w celu ustanowienia po stronie określonego podmiotu sytuacji prawnej w postaci uprawnienia lub obowiązku. Środkiem do tego celu jest procedura administracyjna wynikająca z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. W regulacjach administracyjnych mamy do czynienia z jednostronnymi władczymi

rozstrzygnięciami organów administracji publicznych publicznej w stosunku do podmiotów prawa których dotyczą, czyli na tzw. jednostronności stosunku administracyjnego czyli władztwie administracyjnym opierającym się na nierówności podmiotów, tym samym możliwości kształtowania przez organ administracji publicznej sytuacji drugiego podmiotu, niezależnie od jego woli lecz oczywiście zgodnie z prawem przedmiotowym. Stąd też szereg gwarancji ustanowionych przepisami kpa dla uczestników postępowania administracyjnego, które wymienia skarżący. Norm tych nie można jednak przenosić na sferę stosunku pracy.

Skarżący był zatrudniony od dnia 1 listopada 2017 r. w Zarządzie Dróg Powiatowych w Łomży na stanowisku dyrektora na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Niewątpliwie i zasadniczo do jego zatrudnienia jak też zwolnienia miały zastosowanie przepisy trzech ustaw, mianowicie:

- ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040z późn. zm.),
- ustawy z dnia 21 listopada 2008r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1282),
- ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz.U. z 2019 r. poz. 511 z późn. zm.).

Wymienione akty w sposób całościowy regulowały stosunek pracy skarżącego, w tym procedurę związaną z rozwiązaniem z nim stosunku pracy i związaną z tym ochronę, tj. drogą odwoławczą, terminem, trybem i instytucją właściwą do rozpatrzenia sporów. We wspomnianych przepisach nie ma odesłania do norm prawa administracyjnego - procedury zawartej w przepisach kpa. Natomiast przepisy ups i Kodeksu pracy przenikają się wzajemnie, tak na zasadzie art. 5 kpa, jak też art. 43 ust. 1 ups, zaś spory ze stosunku pracy pracowników samorządowych rozpoznają właściwe sądy pracy - art. 43 ust. 2 ups.

Co więcej Kodeks pracy w art. 300 odsyła w sprawach nieregulowanych jedynie do odpowiednich przepisów Kodeksu Cywilnego. O jakichkolwiek normach prawa administracyjnego nie ma tu mowy. Wskazać także należy, że prawo pracy regulowane Kodeksem pracy i ups wywodzi się z prawa cywilnego. Oparte jest na możliwości, w granicach obowiązującego prawa, kształtowania przez obie strony treści stosunku pracy - zawieranej umowy o pracę. Nie występuje tu sytuacja jednostronności tak jak w stosunku administracyjnym.

Wobec tego nie ma żadnych podstaw prawnych, aby skarżący był stawiany w korzystniejszej sytuacji prawnej aniżeli każdy inny pracownik zatrudniony na podstawie umowy o pracę. Faktu tego nie można wywodzić również z okoliczności, iż jego stosunek pracy kreuje i kończy uchwała organu kolegialnego jakim jest Zarząd Powiatu Łomżyńskiego. Stanowisko kierownicze z założenia jest mniej chronione, tym samym z tego, iż fakt zwolnienia z pracy może być rozstrzygany nie tylko przed sądem pracy lecz także ewentualnie w trybie sądowo-administracyjnym w stosunku do uchwały Zarządu Powiatu, nie można stosować dodatkowych gwarancji w postaci określonych przepisów kpa, gdyż byłaby to całkowita nierówność prawa w relacji do innych pracowników zatrudnionych na umowę o pracę, którzy z racji aktu kreującego, kończącego stosunek pracy nie podlegają kognicji sądu administracyjnego.

Organ podaje, iż przytoczona przez skarżącego norma Europejskiego Kodeksu Dobrej Administracji przyjętego przez Parlament Europejski w formie rezolucji z 6 września 2001 r. nie ma charakteru obowiązującego prawa, tym samym nie jest w żaden sposób wiążąca. Jest to tylko niewiążący akt mający co najwyżej charakter zaleceń, pewnego postulatu, nie

wpływający jednak na kształtowanie praw pracowniczych, w tym skarżącego, w sferze rozwiązywania stosunku pracy.

Zarząd Powiatu Łomżyńskiego mając na uwadze normę wynikającą z art. 32 ust. 2 pkt 5 usp pełni w tym zakresie rolę pracodawcy, a nie rolę organu administracji, wbrew temu co twierdzi skarżący wywodząc swoje uprawnienia z kpa.

Uchwała jest formą załatwienia spraw przez organ kolegialny – przedmiotowy i podmiotowy zakres obowiązywania Kodeksy postępowania administracyjnego został określony w art. 1 kpa – przedmiot sprawy nie znajduje się w tym katalogu. W opisanym wypadku ma zastosowanie art. 3 § 3 kpa, w którym uszczegółowiono art. 1kpa. Tym samym twierdzenia skarżącego o toczącym się jakoby i nieodzownym postępowaniu administracyjnym jest całkowicie chybiony.

Analiza przytoczonego przez skarżącego orzecznictwa nie popiera jego twierdzeń w wyż. wym. zakresie nie ma zastosowania w sprawie.

Wspomniane orzeczenia odnoszą się do Dyrektorów Szkół i Placówek Oświatowych, tj. stanowisk kierowniczych w oświacie. Całkowicie inne jest usytuowanie dyrektora jednostki oświatowej na stanowisku kierowniczym, ponieważ zgodnie z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 1148 z późn. zm.) szkołą lub placówką kieruje nauczyciel mianowany lub dyplomowany, któremu powierzono stanowisko dyrektora. Równocześnie w myśl art. 10 ust 5 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2019 r. poz. 2215) generalnie z nauczycielem mianowanym i z nauczycielem dyplomowanym nawiązują się stosunek pracy na podstawie mianowania.

W konsekwencji po pierwsze wyż. wym. grupa zawodowa świadczy stosunek pracy w oparciu o inną podstawę prawną – mianowanie, po drugie powierzenie funkcji (stanowiska) kierowniczego Dyrektora Szkoły jest czynnością dodatkową niezależną od podstawowego stosunku pracy, faktycznie samoistną, podobnie jak pozbawienie tego stanowiska. Ze względu na to wskazane przykłady nie mają nic wspólnego z sytuacją prawną i faktyczną skarżącego. Z formalnego punktu widzenia wszystkie te orzeczenia zostały podjęte pod rządem nieobowiązującej już ustawy o systemie oświaty.

Niezależnie od powyższego w stanie faktycznym sprawy skarżący miał prawo wypowiedzenia się. Bezpośredni przełożony skarżącego i jego zwierzchnik służbowy – Starosta Łomżyński miał istotne zastrzeżenia do jego pracy. W następstwie tego starosta wezwał skarżącego aby w dniu 20 września 2019 r ok. godz. 12:30 stawił się w jego gabinecie celem odbycia rozmowy. Wyznaczone przez Starostę Łomżyńskiego spotkanie poprzedzało zaplanowane na 13:00 tego dnia posiedzenie Zarządu Powiatu Łomżyńskiego, w którym miał uczestniczyć skarżący jako dyrektor Zarządu Dróg Powiatowych w Łomży, bowiem miał przedstawić, w celu omówienia i przyjęcia przez Zarząd Powiatu Łomżyńskiego porozumień Powiatu Łomżyńskiego z Gminą Piątnica w sprawie wspólnych inwestycji drogowych.

Podczas rozmowy ze skarżącym Starosta Łomżyński mając na uwadze uchybienia skarżącego w jego pracy na stanowisku dyrektora Zarządu Dróg Powiatowych i liczne zaskarżenia zaproponował rozwiązanie stosunku pracy ze skarżącym w drodze porozumienia. Skarżący propozycji nie przyjął i w tym momencie okazał Staroście zwolnienie lekarskie o niezdolności do pracy – zaświadczenie o niezdolności wystawione tegoż dnia o godz. 11:26. Wcześniej przełożonego o tym fakcie nie poinformował. W następstwie powyższego Starosta polecił skarżącemu aby został na posiedzenie Zarządu Powiatu Łomżyńskiego, które niebawem się zaczynało, tj. o godz. 13:00. Skarżący nie zastosował się do polecenia Starosty i oddalił się z jego gabinetu. Wobec tego podkreślić trzeba, że skarżący miał pełną możliwość aby stawić się na posiedzenie Zarządu w dniu 20 września 2019 r. i przedstawić wszystkie argumenty na swoją obronę. Świadomie nie skorzystał z tego, chociaż mógł. Sam wobec tego, tylko wskutek swojego działania pozbawił się możliwości wypowiedzenia się, przedstawienia swoich racji,

przekonania Zarządu Powiatu, że rozwiązanie z nim umowy o pracę nie jest konieczne. Zaświadczenie lekarskie o niezdolności do pracy było jedynie swoistą polisą ubezpieczeniową skarżącego, którym zamierzał z założenia manipulować w zależności od rozwoju sytuacji i ujawnić, co też się stało, w momencie gdy uznał, że sytuacja rozwija się dla niego niekorzystnie. Stan zdrowia skarżącego nie był na tyle zły, iż nie pozwalał mu uczestniczyć w posiedzeniu Zarządu Powiatu, skoro tego dnia około godz. 15.00 wręczał na parkingu obok Starostwa Powiatowego w Łomży pismo służbowe do przekazania pracownikowi Zarządu Dróg Powiatowych.

Oczywiście te fakty skarżący pomija w swojej skardze.

Organ w kontekście postępowania skarżącego wskazuje na nadużycie przez niego prawa, co wyraźnie znajduje odzwierciedlenie art. 8 kp. w brzmieniu „nie można czynić ze swojego prawa użytku, który byłby sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub zasadami współżycia społecznego. Takie działania lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykorzystanie prawa i nie korzysta z ochrony”

Organ jest w pełni przekonany, że Sąd weźmie te argumenty pod uwagę i uwzględni je rozpatrując skargę.

Bezpodstawne są twierdzenia skarżącego, że podjęcie tzw. „drugiej uchwały” będącej przedmiotem zaskarżenia po tzw. „pierwszej uchwale” już samo w sobie rodzi wątpliwości nie tylko co do zasadności rozwiązania umowy o pracę, ale także procedowania nad zwolnieniem. Nic bardziej mylącego. Otóż bowiem w okresie pomiędzy podjęciem pierwszej uchwały – 20 września 2019 r. a uchyleniem jej i podjęciem drugiej uchwały 25 września 2019 r. miał miejsce cały szereg nowych faktów, które były podstawą rozwiązania ze skarżącym umowy o pracę w trybie natychmiastowym bez wypowiedzenia. Fakty te były jedynie wynikiem postępowania skarżącego, który mając zwolnienie lekarskie z kodem 1 – zakaz poruszania się, był w tym czasie co najmniej raz na terenie zakładu pracy ZDP w Łomży w dniu wolnym od pracy- niedziela w godz. wieczornych. O powyższym nie zawiadomił bezpośredniego przełożonego – Starosty Łomżyńskiego, pomimo że był z mocy regulaminu pracy do tego zobowiązany. U podstaw leżały również inne okoliczności, które będą rozpatrywane przed Sądem Pracy. Sprawa obecnie zawisła przed Sądem Pracy w Łomży pomiędzy stronami, a pozwane w niej Starostwo Powiatowe w Łomży udzieliło odpowiedzi na pozew.

Rozwiązanie stosunku pracy ze skarżącym nie miało charakteru politycznego co sugeruje skarżący. Gdyby Zarządowi Powiatu przyświecał taki powód zwolnienia skarżącego, to dokonałby tego bezpośrednio po wyborach samorządowych które odbyły się rok temu.

Skarżący czyni zarzut, iż nie wezwano go na posiedzenie Zarządu Powiatu w dniu 25 września 2019 r. Skarżący natomiast w tym czasie był dalej na zwolnieniu lekarskim, przy czym po zakończeniu pierwszego zwolnienia lekarskiego do Zarządu Dróg wpłynęło drugie. Wobec powyższego niezrozumiałą jest fakt, że skarżący próbuje obecnie przerzucać skutki zaistniałej sytuacji na Organ. Skarżący sam swoim zachowaniem pokazał dobitnie, iż nie zależało mu na kontakcie, zarówno ze Starostą Łomżyńskim, jak i Zarządem Powiatu Łomżyńskiego. W tym stanie rzeczy i istniejących okoliczności Zarząd Powiatu podjął uchwałę o rozwiązaniu stosunku pracy ze skarżącym jak najbardziej prawidłowo. Oczywiście w skardze skarżący argumentuje mający miejsce stan faktyczny w sposób korzystny dla siebie, próbując faktycznie dokonać jego subsumpcji do przytoczonego przez siebie orzecznictwa sądowego.

Przedmiotowa uchwała nie jest wadliwa, jak to podnosi skarżący, z tego względu, iż udział w głosowaniu brał Radny Powiatu Łomżyńskiego i Członek Zarządu Powiatu Łomżyńskiego [REDAKTOWANE], który jest jednocześnie pracownikiem Zarządu Dróg Powiatowych w Łomży zatrudnionym na podstawie umowy o pracę. W pierwszej kolejności Organ podaje, że zakazy zatrudnienia radnego określa art. 23 ust. 1 i 2 ustawy o samorządzie powiatowym w myśl którego z radnym nie może być nawiązany stosunek pracy w Starostwie Powiatowym, w którym radny uzyskał mandat oraz radny nie może pełnić funkcji kierownika bądź zastępcy kierownika powiatowej jednostki organizacyjnej. [REDAKTOWANE] nie jest zatrudniony ani w Starostwie Powiatowym, ani też na żadnym z wyżej wymienionych stanowisk w Zarządzie Dróg Powiatowych w Łomży lub innej jednostki organizacyjnej powiatu. Odnosnie członka Zarządu Powiatu wyż. cyt. ustawa wprowadza inne ograniczenia, a mianowicie zakaz łączenia z członkostwem w organie innej jednostki samorządu terytorialnego, zatrudnieniem w administracji rządowej a także mandatem posła i senatora. Niemniej [REDAKTOWANE] żadnego z wymienionych zakazów nie łamie, bowiem jest zatrudniony na stanowisku Starszego Drogomistrza- Koordynatora w Zarządzie Dróg Powiatowych w Łomży. Ustawodawca zatem w sposób wyraźny wytyczył krąg stanowisk i pracodawców, z którymi to Radny, tudzież członek zarządu nie może łączyć funkcji z zatrudnieniem. Z grupy tej w jednostkach organizacyjnych wyłączył wszystkie stanowiska poza dyrektorem i jego zastępcą i są to regulacje czytelne, zrozumiałe nie wymagające wykładni. Pośrednio można to wskazać właśnie orzeczeniem Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Białymstoku z 10 lipca 2008 r. o sygnaturze II SA/BK 405/08, gdzie Sąd nie widział przeszkód w zatrudnieniu radnego gminy na podstawie umowy cywilnoprawnej w jednostce organizacyjnej gminy.

Zauważyć należy, iż [REDAKTOWANE] brał udział w głosowaniu wykonując swoje prawo przysługujące z racji członkostwa w Zarządzie. Nie doszło przy tym do naruszenia interesu prawnego, który należy rozumieć jedynie w sposób ścisły, tym samym nie miało miejsca przekroczenie normy określonej art. 21 ust.2 ustawy o samorządzie powiatowym. [REDAKTOWANE] głosował zgodnie z kompetencją art. 32 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie powiatowym w myśl której Zarząd zatrudnia i zwalnia kierowników powiatowych jednostek organizacyjnych. Niezależnie od braku interesu prawnego nie zaistniał również interes faktyczny, który skarżący sygnalizuje w kontekście faktu zamiaru zwolnienia za wypowiedzeniem [REDAKTOWANE] Zamiaru tego skarżący nie uzewnętrzniał, nie wystąpił chociażby do Rady Powiatu w trybie ustawy o samorządzie powiatowym o wyrażenie zgody na rozwiązanie stosunku pracy z radnym. Dlatego podnoszenie tej okoliczności jest całkowicie nieuzasadnione. Na marginesie wskazać należy, iż w sprawie występuje szereg sytuacji, w których Radni nie powinni głosować, dotyczy to bowiem ich interesu prawnego, a pomimo to głosują i jest to sankcjonowane, np. podatki w gminach, w szczególności rolny i od nieruchomości, opłaty śmieciowe, za wodę, itp. Spraw takich można wyliczać wiele. Przy nich udział w głosowaniu przedmiotowej uchwały nie jest obarczony żadną wadą.

Co więcej, również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w innym orzeczeniu analizował podniesioną sprawę interesu radnego w głosowaniu jeszcze pod innym kątem. W orzeczeniu z 22 grudnia 2011 r. sygnatura II SA/BK 168/11 stwierdził, że nawet udział radnego w głosowaniu, z którego winien się wyłączyć nie niweczy tego głosowania jeśli jego głos nie miał wpływu na wynik głosowania. Tak też było w przypadku głosowania Zarządu Powiatu- przedmiotowa uchwała została podjęta jednogłośnie.

Z podanych powodów zarzut skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie.

Poruszona przez skarżącego w skardze kwestia wadliwości uchwały- naruszenia proceduralne-ochrona danych osobowych w ogóle nie ma żadnego wpływu na ocenę przez Wojewódzki Sąd Administracyjny przedmiotowej uchwały.

W pierwszej kolejności organ stwierdza, że użytymi w uchwale nr 27/113/2019 Zarządu Powiatu Łomżyńskiego z dnia 25 września 2019 roku w sprawie rozwiązania stosunku pracy z Dyrektorem Zarządu Dróg Powiatowych w Łomży bez wypowiedzenia z winy pracownika, sformułowaniami nie naruszył żadnych danych osobowych skarżącego i prawa do ich ochrony. Organ precyzyjne oddając w enumeratywnym wymienianiu przyczyn rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia musiał opisać fakty składające się na rzeczywisty obraz rzeczy. Gdyby nie użył kwestionowanych przez skarżącego sformułowań to wymienione punkty uzasadnienia uchwały- podanie przyczyn, nie miałyby logicznego sensu. Wobec tego podnoszenie przez skarżącego, iż naruszono jego prawa i wolności, prawo do poszanowania życia prywatnego, rodzinnego, czci i dobrego imienia jest całkowicie wyolbrzymione i nie mające pokrycia w rzeczywistości, jest czczym werbalizmem na użytek pisanej skargi.

Mając powyższe na uwadze organ wnosi jak na wstępie o odrzucenie skargi bądź jej oddalenie.

W załączeniu:

1. Odpis odpowiedzi na skargę
2. Akta sprawy – uchwała nr 27/113/2019 Zarządu Powiatu Łomżyńskiego z dnia 25 września 2019 r. w sprawie rozwiązania stosunku pracy z Dyrektorem Zarządu Dróg Powiatowych w Łomży bez wypowiedzenia z winy pracownika